

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
 Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.
 A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó
 brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-aszóti, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található.
 Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társszerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyössi István társszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többzori hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
 Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben** Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: Rudolf Mosse; **Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Május elseje.

Európaszerte általános mozgalom indult meg a munkások körében a vasárnapi munkaszünet s a 8 órai tartamu rendes munkanap behozatala végett.

Ma fog kitörni a vihar teljes erejével, a mely már hetekkel ezelőtt elő lett készítve s hogy minő követelményei lesznek ezen Európaszerte készülő májusi mozgalomnak, azt előre nem láthatni s előre megmondani aligha lehetséges volna.

Tagadhatatlan az, hogy a munkások jogos érdekeik megóvása és előmozdítása szempontjából készülnek ezen forradalomra s hogy mindent elfognak követni érdekeik megvalósítása céljából. Másrészt a tőke embereinek, a munkaadóknak szintén megvannak a maga érdekeik, melyekhez azok szívósan ragaszkodnak. Május elseje tehát válságos nap lesz, mert mindenki tudja, mindenki érzi és belátja, hogy a munkás kérdést — ott, hol ilyen van — meg kell bármi módon oldani, mert ezen kérdés Európa békéjét sokkal inkább veszélyezteti, mint bármi más, a mitől eddig tartottunk.

Fentebb megjegyeztük azonban, hogy ezen mozgalomnak csak ott lesz hatása s csak ott lehet reactiótól tartani, hol munkáskérdés létezik. Vannak államok s ezek közé Magyarországot nem sorozzuk — melyek iparállamoknak nevezhetők, mint Anglia, Francia- és Németország s a melyeknek lakossága ugyszólva két elemből áll, nevezetesen munkások- és munkaadókból. Itt a munka és tőke szemben állván egymással, élet-halálharcot vívnak. Az érdekek mindkét részről kölcsönösök s jogaikhoz mind a munkaadók, mind a munkások szívósan ragaszkodnak.

A tőke gyarapodni kíván a munka rovására, a munka könnyíteni akar magán a tőke szaporulat révén. S hogy melyik részen lesz a győzelem, azt mégis körülbelől előre lehet látni. A társadalmat nem a tőke, hanem a munka tartja fenn, munka nélkül nincs társadalom, s a tőke is csak úgy állhat fenn s csak úgy gyarapodhatik, ha kezét fog a munkával, a munka adja meg a tőkének is az értéket, mely e nélkül csak holt eszköz s csak önmagát emészti fel.

S ha tekintjük a különbséget a munka és tőke között, szemünkbe ötlük azonnal, hogy mily aránytalan nagy a különbség az egyik és a másik között. Mig ugyanis az egyik szanyarog, talán éheznek, addig a másik gyarapodik, növekszik. Pedig ezen növekedés a munkás rovására történik.

Ennek a korlátozása a cél, melyet a munkások a mai napon zászlójukra tűztek s ennek győzelmét az igazság követeli. Az éhes ember onnan vesz, a honnan tud, mert éhséget csillapítani kell. A munka is onnan fog venni, a honnan tud, a tőkétől. S ez természetes is! Az egyenlenségeknek ki kell magukat egyenlítőni, az egyensulynak helyre kell állania. Már pedig ezen egyensúly magától helyre állni nem fog, ezt vagy törvényhozás útján lehet elérni, vagy pedig egy ilyen általános munkás-forradalom fogja erőszakkal a tőkétől kieszközölni.

Munkás államokban, hol nevezetesen csak két elem dominál: a tőke és munka, ezen küzdelem teljesen jogosult, s azt értjük és méltányoljuk is. Ennélfogva nem csodálkozhatunk, ha a munkások, bizonyos kedvezmények kivívása céljából május elsejét megünnepelik s hogy ezen eszme már az egész világ körül megtette útját. S tulajdonképen miben állanak ezen követelések, melyeket a munkások a tőkével s jobban mondva a munkaadókkal szemben támasztanak? Semmi egyébben, mint a nyolcz órai tartamu rendes munkanap behozatalában. Csodálkozhatunk-e ezen mi, ha meggondoljuk, hogy Amerikában már ezen eszme tényleg megvalósított. Mi is szükségesnek tartjuk úgy a munka rövidítését, mint a vasárnapi munkaszünetet. Szükséges ez a munkások szellemi és testi fejlődése érdekében, e nélkül erkölcsi nemesítése a munkának nem várható. Mert ha a munkás 12—14 órát dolgozik naponként, a mint az úgy a külföldön, mint nálunk is nem ritka eset, nem igen van ideje, de kedve sincs szellemileg magát fejleszteni; az ily embereknek okvetlenül el kell vadulniuk s erkölcsileg elcsúszniuk. De a tufeszített munka elcsigázza a munkást, a minek folytán utódaik degenerálva jönnek a világra. E szempontokból tart-

juk mi is szükségesnek a munkaidő rövidítését, e szempontokat látva és tartva szem előtt, a munkás mozgalmat helyeseljük is ott, hol, a mint már megjegyeztük — helye van.

S jóllehet, hogy azt is belátjuk, miszerint egy ily általános mozgalom, minő jelenleg a munkásoké, mely ugyszólva az egész civilizált világra szól, nálunk sem maradhat visszhang nélkül s nem mulhat el nyomtalanul, mégis tartózkodással bár, de nem egészen értjük, hogy mi akar a Magyarországon megindult mozgalomnak a célja lenni. Nálunk munkás kérdésről ipari szempontból még szólni sem lehet; nálunk még oly foku ipar nincs, mert Magyarország teljességgel nem iparállam és soká nem is lesz az. Ha Budapestnek van is ipara s tekintélyes számu munkásai, ott a mozgalmat bizonyos tekintetben méltányoljuk, ámbár tudunkkal a munkások épen Budapesten igen jól vannak fizetve s így a tüntetésre és körmenetre nincs szükség, a melynek betiltása tekintve, hogy ez által csak a rendzavarások akadályoztattak meg, melyeket esetleg a csőcselék a munkások firmája alatt rendezett volna, csak helyeselhető.

Tisztelet a valódi munkásnak s kívánjuk is azok érdekeinek előmozdítását, de ezt más uton is reméljük s így nálunk a tüntetésekre szükség nincs. Mi tehát a mai naptól nem félünk, csak a külföldön legyen jó vége. M.

Belföld.

A képviselőház hétfői ülésében, mint táviratilag már jeleztük volt, miniszterek és előadók egész sereg javaslatot és jelentést terjesztettek a ház elé. Így gr. Csáky Albin az iparmuzeumi telekre vonatkozó jelentésén kívül betérjeszté a kisdudóvárról szóló törvényjavaslatot, melyet a ház éljenzéssel fogadott. Baross Gábor helyi érdekű vasutakra vonatkozó három jelentésén kívül törvényjavaslatot adott be kereskedelmi viszonyaink ideiglenes rendezéséről; Szilágyi Dezső benyújtotta a törvényszékek és járásbíróságok száma és székhelyére vonatkozó törvényjavaslatot; Schvarcz Gyula előadó a közokt. bizottság jelentését a görög nyelvi törvényjavaslatról; Chorin Ferenc az igazság- és pénzügyi bizottságok jelentését a kir. ítélőtáblák decentralisatiója tár-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A végrendelet. *)

— Költői rajz. —

Irta: Brankovics György.

I.

Mozart-estélyen valék egyszer. Egy fiatal rajongó zene-költő a nagy művész életrajzát olvasta fel s néhány symfoniáját mutatta be. Az estély épen olyan érdekes s épen olyan unalmas volt, mint a többi estélyek és hangverse-nyek. A sürű padsorokon ülő közönség müértő arczczal hallgatta végig mind a kettőt, de tapsaiból s éljenezéből kiérthette mindenki, hogy inkább örül a hangverseny után következő közvacsorának, mint az azt megelőző műelőzetnek.

A zongora hurjainak zengését csakhamar a kések és a villák zörgése váltotta fel s a pálmákkal és déli növényekkel díszített terem hosszu asztalai körül ülő társaság minden tagja vagy a tányérba szögezte szemét, vagy a pohárba nyomult az orrával.

„Szép szomszédnőm“ épen nem vala szép s a szentírás ama szavaihoz: „A te beszéded legyen: igen, igen és nem, nem“ nagyon is szigoruan ragaszkod-

dott. Miután minden elmésségemet kimerítettem s a társalgás fonalát még sem sikerült fölfedeznem, a levegőt kezdtem bámulni s tekintetem a csillár arabeszkyszerű ágain futott fel egész a tetőig s ott?...

Mi az a csillár aranyos koronája körül? Mintha valami mozogna. Mintha valami rózsaszinű fátyol húzódnék az ablaktól a terem közepe felé s a fátyolon túl, mintha a hajnalpir ragyogását látnám! Oh, most már világosan látom: egy uszályos atlaszruha s a ruhából egy gyönyörű, egy kedves női arc mosolyog édesen alá. A légies alak könnyed röppenéssel ott terem a csilláron, ráül a karjára, uszályával szemérmesen elfedi lábcskáit s mintha régi ismerőse volnék, bizalmasan int felém s üdvözlése — kimondhatatlan kéjjel árasztja el szívemet. De hát istenem, a társaság közül csak én látom őt egyedül? Körültekintek — s meggyőződöm, hogy eddig senki se vette észre. Egy mükedvelő hölgy közkívánatra, érzellemmel s lelkesedéssel éneklí szép magyar dalainkat s a társaság? ... Hogyan? Az előbbi társaság ez? Mindenki felugrál, tapsol, éljenez, örül, az énekesnőt üdvözli, kacag s élcel, szomszédnőm poharamhoz kocintja poharát, jóízűt nevet arczom bámuló kifejezésén, szemei fénylenek, fogai valóságos gyöngyök, ajkai, tekintete, a midőn pajkosan hátra veti fejét —

a szó szoros értelmében fejembe kergetik a vért. Ilyen szép nőt még nem is láttam; szenvedélyesen ajkaimhoz szorítom hófehér kezét és ... a többiekkel együtt őrzöngve járom a csárdást. Az én hölgyem valóságos tündér, egy egész boldogságot viszek a hegedű varázs hangjai mellett a karjaim közt szellem, szépség és üdv, minden köröttem.

Vajjon mi idézte elő e változást? Talán a csilláron ülő tündér? Ah, örömben egészen megfeledkeztem róla!

II.

Az íróasztalom mellett ültem máskor. Tiszta papiros fektet előttem s néhány sor írás feketélt rajta. Egy elbeszélés kezdete vala — melynek vázlatát már rég kidolgoztam fejemben. Ablakom nyitva volt, az akácza pazon lehelte illatát otthonos szobámba s fejem fölött szerelmes kanári-pár csicsereggett kedvesen. A ragyogó nap fényes sugárszalagot rajzolt a kert talajára s a lombok résein át a Duna csendes tükrének kék színe mosolyga felém. Az ifjú nyár, az üde lég szárnyakat kölcsönöztek gondolataimnak; tollam nyilsebességgel haladt a papiros sima felületén; elbeszélésem alakjai bizalmasan vettek körül s a legkedélyesebben társalogtak egymással. Egyszerre olyan érzélem fogott el, mintha nem tud-

*) A „Képes Családi Lapok“ f. é. 16-ik számából.

gyában s végül Lőrincy György a kérvényi bizottság jelentését terjeszté be a XVIII. sorjegyzékben foglalt kérvényekről.

Legközelebbi ülés pénteken lesz, mikor a ház a kir. ítélőtáblákra vonatkozó törvényjavaslatot fogja tárgyalni.

Képiállításunk.

(*) A klasszikus Görögországban a művész az összhangzatosnak kifejezett test idomaiban találta fel a szépet, tehát azt ábrázolta. Boneztan tanulása nélkül a testnek oly tökéletes mintáit hagyta az utókorra, melyekhez hasonlót az az utókor nem alkotott. A benső láthatatlannak érzékelhetővé tételén nem fáradott. Lelke nyugodt és derült volt, mint a gymnaseionban küzdő athleteáé vagy mint Görögország egéé. Ezt a fenséges nyugalmat varázsolta alakjainak arcára. A keresztyénység e nyugalmat letörülte az arcáról; szégyenletessé tette a testet s az ember bűnösségének tudatában ruhát öltött tagjaira, s szégyenlette testét, mint Ádám, a bűn elkövetése után. Az ókor nyugalma eltűnik, s a művész e nyugalom helyett a lelki tulajdonok egész skáláját iparkodik a vásznon feltüntetni. Test helyet ruhát fest, s ha mégis testet akar festeni, fáradsággal tanulja az anatómiát, néha 15 éven át, mint Michelangelo. A festészet és szobrászat a fejlődés új stadiumába lép; nem érti a régit, mert az új eszmék új világot teremtenek. A szeretet és gyűlölet érzetei közt hosszú fokozat fejlődik ki s a művész e fokozatok érzékelhetővé tételén fárad. Első rangúvá lesz előtte az arc, a lelki tulajdonok tükre s utolsó helyre süllyed a test, melyet ruhával fedez be. Csakhogy e ruha festése több fáradságba kerül. A színek nagyobb variációját kívánja. S míg az arcon a szenvedés, fájdalom, öröm, szeretet, csudálat, gyűlölet, megbocsátás stb. érzetei nyerneek érthető kifejezést, addig a ruha festése kifejleszti a színek iránti érzéket, sőt fokozatot állapít meg az egynemű színek között. E küzdelemben újra bele vegyül a régi s megteremti a renaissanceot, az ókor eszméivel megtermékenyített keresztyénység korát. Önmagunkról újra a természetre irányozza tekintetünket s a művészet új korszakba lép. Az ember kezdi megfigyelni a természetet; keresi megérteni a természet isteni eredetét s a festő többé nem allegóriát fest, többé nem e benső emberi ábrázolásán fárad, hanem kimegy a szabad természetbe.

Onnan merit ihletet, onnan veszen tárgyat. Kezdi megérteni a táj derült nyugalma, s kezdi megérteni e nyugalom isteni eredetét. Innen még csak egy lépés, s rávarázsolja képeire azt a fenséges kifejezést, melyet az ókor remekeinél bámulunk. Azt a szenvtelen nyugalmat, mely a milói Vénus arcán előmlik. Csakhogy e nyugalom nem varázsolható többé az arcra. Eltorzította azt az ezeréves küzdés, a kiállott szenvedés; új terrenum kell arra, s ez nem más, mint az örök ifju, az örökkön örökké derült természet.

Azt kérheti valaki, mi szükség volt mindezt elmondani? Ime a felelet. Ha belépünk a brassói képcsarnokba, lehetetlen észre nem vennünk, mily sok ott a tájkép, (85—90 tehát fele) s mily aránytalanul kevés a történelmi tárgy, az allegorikus kép, a genre stb. Mi ennek az oka? az, a mit előbb

futólag érintettünk. A festészet új korszakba lépett, elhagyta a régi allegorikus irányt, s jogot szerzett a művészet körében a tájképnek.

Hasonlitsunk csak össze egy történelmi s egy tájképet, s látni fogjuk a különbséget. Spányik: „Murányvár bevétele” magában imposans kép, a kiállítás egyik remek darabja, s mégis mily nagy a különbség a színezés tekintetében közte s Telepy bármely tájképe között! Így van ez a compositiót és kiviteltilletlegis. A történelmi tárgyhoz a lelkesülést egyrégen megtörtént eseményből kell meríteni, míg a tájképfestő e lelkesültség közvetlen hatása alatt áll, midőn egy megragadó tájrézletről vázlatot csinál. Ott tanulmányozni kell az illető kor szokásait, az öltözetet, itt a tanulmány észrevétlenül megy végbe a szemlélet folyama alatt.

Innen van, hogy a történelmi tárgy komolyan érinti lelkünket, a tájkép üdeségével derült hangulatot ébreszt a szemlélőben. A történelmi tárgy szemlélete értelmünket hozza mozgásba, ismereteinket ébreszti fel, a tájkép közvetlenül hat reánk, s inkább érzéseinket pendíti meg, mint ismereteinket ébreszti fel. Szóval, innen van, hogy a tájkép közvetlenül hat, mint a népdal, melyen érezhető még az érzés melege, az allegorikus kép közvetve, mint az óda vagy dráma, a hol a cselekmény körülményeinek elgondolása az érzés melegének rovására történik.

Ezért festenek ma oly sokan tájképet, s ezért van az, hogy e képek közt talán csak a jóban lehetne fokozatot felállítani.

Mindazáltal képiállításunkban mindenki feltalálhatja a neki tetszőt, ha nem oly barátja is a tájképnek, mint e sorok írója.

Lássuk tehát képeinket, csoportok szerint, — úgy, a mint osztályozhatók, — először a történelmi tárgyakat, aztán a csendéletieket, végül a tájképeket.

Történelmi tárgyú képeink közül Spányik Kornél „Murányvár bevétele” emelkedik ki úgy a kivitel szerencsés volta, mint a tárgy jó megválasztása szempontjából is. A kép azon pillanatot állítja elénk, melyben Vesselényi Murányvár fokára lép, sötét éjben kevés kísérelével. A vár fokán Szécsi Mária, egy meghitt nőcseléd, lámpával kezében, balról az öreg Kádas marczona, de becsületes arczczal. Rendkívül emeli a hatást Vesselényi erősen megvilágított szép, férfias arca, a háttérben a félhomályban látható sisakos harczfiak, s szembe vele a kardot kötött nő, ki a kard és páncél dacára is rabulesik, a szeretet rabjával. — Ehhez a képhez még csak Than Mór millenium vázlatra hasonlítható. Kiemelhető még Kriesch A. II. Rákóczi Györgyöt tárgyazó képe, de itt Rákóczi alakja, a világos zöld ruha miatt tán, elmosódott.

(Folytatása következik.)

Tanügy.

Gróf Csáky egy újabb rendelete. Gr. Csáky Albin közoktatásügyi miniszter az országos közoktatási tanácshoz figyelemreméltó rendeletet intézett. A közoktatásügyi miniszter ugyanis a középiskolában a németnyelvű tankönyvek használatát betiltotta. A legközelebbi tanévtől kezdve csak is magyar nyelven írt tankönyvek alkalmazhatók a közép-tanodai oktatásra.

„Ah, vagy úgy! Ismerjük Lohengrin meséjét! Nem adok rá semmit. A szép lovag akkor is elhagyta volna valószínűleg Elzát, ha egyáltalában nem kérézősködik.”

„Aggodalmak szülője a — kutatás”, folytatá egy kissé komolyan.

„Nincs bennem félsz! Lehet, hogy illetlen dolog azon hölgygyel szemben, ki egy szegény író kegyes volt szerény szobájában meglátogatni, a vizsgálóbíró szerepét játszani, de megjelenése s eltűnése multkor oly sajátságos, oly rejtélyes; egész lénye oly légies, hogy...”

„Minden áron s talán még akkor is tudni akarod, ki vagyok, ha tudodra adom, hogy az esetben többé nem látsz?”

„A mint látod, még személyes szabadságod ellen is merényletet követtem el.”

„Nos tehát, balga te, tudd meg, hogy reám nézve nem létezik sem zár, sem bilincs, sem parancs, sem könyörgés, mert én — a Hangulat vagyok!”

A „Hangulat!”

E szó villámsapásként hatott rám. Abban a pillanatban tisztában valék helyzetemmel s tudtam, hogy védangyalomat, nem, istennőmet, a ki nélkül üres és színtelen az élet, hatástalan a művészet, ki-

Évzáró vizsga.

A brassói polgári kereskedelmi testület, mint ipartársulat által fentartott alsófoku kereskedelmi iskola folyó tanévi évzáró vizsgálata a brassómegyei kir. tanfelügyelő elnöklete s a fentartó testület kellő érdeklődése mellett f. évi ápril hó 27-én d. e. tartatott meg a kereskedelmi akadémia nagytermében.

Fokozott arányban érdemli meg a közönség érdeklődését ezen intézet, mint olyan, melyet a hazafias lelkesedésből származó áldozatkészség hozott létre s tart fenn. Ezen intézetet ugyanis fennállásának 9 éve alatt nem támogatta fentartásában sem a város, sem a hasonló körülmények között áldozatkészségre hivatott kereskedelmi és iparkamara. Ily körülmények között fentartási költségeit a tanulók által fizetett tandíjakból és a fentartó testület jelenleg mintegy 30 tagjának évi járulékaiból kellett fedeznie. A fentartó testület részéről tanúsított hazafias buzgalmat és áldozatkészséget azonban az E. M. K. E. szíves figyelmére méltatván, áldozatkészségét a mult tanévtől kezdve ezen intézetre is kiterjesztette.

Fennállása óta élénk figyelemmel kísérvén ez intézet működését, mindég azt tapasztaltuk, hogy abban az intézeti belső munkásság alapját szintén a hazafias lelkesedésből származó önzetlen buzgalom képezi.

Az igazgatói teendőket ugyanis Verzár Lukács kereskedő az önként vállalt s hiven teljesített kötelesség tudata által jutalmazva, elismerésre méltó buzgalommal teljesíti. A nem paedagogus igazgató egész év folytán rendszeresen látogatja a tanítást, a tanulókat buzdítja, ha kell, fegyelmezi s igazán atyai gonddal örökdi az intézetnek úgy anyagi, mint szellemi ügyei fölött.

Díjtalanul teljesített munkájában hasonló buzgalommal támogatja az igazgatót a fentartó testület elnöke: Lázár Gerő.

A tanári kar tagjai óraadók, kik az intézetet szintén magukénak tekintvén, a tanítási célból rendelkezésükre álló idő korlátolt mértékéhez képest elismerésre méltó buzgalommal igyekeznek úgy megoldani feladatukat, hogy az a fentartás módozatainak teljesen megfeleljen. Erről győztek meg a tanulók feleletei és bemutatott írásbeli munkálatai e vizsgálat alkalmából is.

X.

Meghívó.

A nagy-küküllőmegyei általános tanító-egyesület „bükkösi főkköre” f. évi május hó 12-én d. e. 8 órakor Nagy-Selyken az állami népiskolában gyűlést tart, melyre a t. tagtársak és a tanügy iránt érdeklődők tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat.

- 1) Balogh Fáni k. a. tanít a 4-ik oszt.-ban; „A tatárjárás” cz. olvasmány kezelése történelmi szempontból.
2. A tanítás bírálata.
3. A mult gyűlés jegyzőkönyve felolvastatik.
4. Jegyző-választás.
5. Jenne Ede olvassa ellenbírálátát.
6. Tiszovszky Dániel szaval.
7. Az „arany kalászkok” felolvastatnak.
8. Jenne Ede bírálata tiszt. Horváth István ur felolvasásáról.
9. Olvasatnak a 40.—1889. és 6.—1890. sz. közp. vál. átiratok.

nám kellő gyorsasággal leírni azt, a mit valaki lágy hangon sug a fülembe. Izgatottan tekintek körül s ime ott... a kandalló párkányán, ott ül ismét az a titokzatos lény, a kit a Mozárt-estélyen a csilláron láttam először. Ábrándos szemei mintha benső világába tekintenének, mitsem törődnek a környezettel; parányi kezei a nap heve által mozgásba hozott por-szemecskékkel labdázna s észre sem veszi, mily vágyó szemekkel nézem kedves alakját, sőt még arról sem vesz tudomást, hogy az ablaktáblákat beteszem s csendesesen fölemelkedve, lábujjhegyen az ajtóhoz lopódzom és bezárom.

Ah, mégis, a zárban forduló kulcszörgésre föl-emelte szemeit s csodálkozva, de egyszersmind kárörvendve tekint reám.

„Nos, uram?” — kérdi, kezeit mellén keresztbe téve, a legközönyösebb és elfogulatlanabb hangon.

„Kedves nagysád!” kezdém nem minden zavar nélkül, „ma másodszor van önhez csodálatos módon szerencsém s miután névjegyem az ajtón lévén kiragasztva — ön bizonyára tudni fogja, ki vagyok, megbocsát, ha a kíváncsiság engem is gyötör s tudni szeretném...”

„Soha se kérdezzél, ki vagyok, honnan jövök s kitől származom!” mondá közbekiáltva s az ujjával tréfásan megfenyegetve.

üztem szentélyemből. Itt nincs remény a bocsánatra. Összeroskadtam az önvád sulya alatt.

Ő megmozdult.

„Oh kegyes istennő!” rebegém összetett kezekkel, „hallgass meg, mielőtt elhagysz. Nem magamért, hanem a felebaráti szeretet s a tudvány nevében esengem, mondd meg, létezik-e a föld kerektségén valami, a mivel Téged vissza a lehet esengeni?”

„Nem létezik semmi!” válaszolá ő ridegen. „Nem tagadom, hogy a leányka igéző mosolya, a lelkesedő ifju szemének villama, a templom karénekének visszhangja, a bokrok lakóinak suttogása, a nap előtt haladó rózsaszínű hajnali felhő, a középkor mohos, folyondáros erkélyei, a harangok összhangja, a szabadság magasan lengő zászlója, a habzó, sziporkázó, pezsgő pohár, a csatadal s a gyászinduló, a szép nő hajába tűzött rózsza, az árva kakukkszó s a lombokat gyöngéden ringató szellő: nagyon kellemesen hatnak reám; de ne hidd, hogy mindezek s ezer egyéb dolgok csalhatatlan bűvszerek, a melyeknek engedelmeskednem kellene. Én akkor jövök, a midőn kedvem telik és akkor távozom, a midőn nekem tetszik. És most, Isten veled! Kutass utánam, ha tetszik, avagy tanulj meg nélkülözni!”

Az ablak feltárult magától, ő — ellebegett!

10. Tagsági díjak beszédese.
11. Indítványok.
Nagy-Selyk, 1890. ápril 28-án.

Konecz József,
elnök.

NAPI HIREK.

Jutányos utazási jegyek. F. év május hó 1-től a zonajegyeknél olcsóbb menet- és jövetre szóló jegyek fognak kiadni a budapesti, illetőleg bécsi vonal állomásaira és vissza; a jegyek 45, illetve 60 napi érvényességgel bírnak s az utazás ezen időtartamon belül bármely állomáson tetszés szerinti időre félbeszakítható. E jegyek szó- vagy írásbelileg megrendelhetők a brassói városi menetjegyirodában (Klastrom-utca 10. sz.), a hol minden utazási ügyben ismert előzékenységgel mindennemű felvilágosítást nyújtanak.

Hangverseny. Rust József, Wolf szintársulatának első opera-tenoristája, ki rokenszenves énekművészetével annyi kellemes órát szerzett a színházat látogató közönségnek s joggal annak egyik kedvence lett, holnapután szombaton, május 3-án többek közreműködésével igen élvezetesnek ígérkező bucsu hangversenyt rendez a színházban, melyre zenekedvelő közönségünk figyelmét ezuttal felhívjuk. A műsor a következő: 1. Ária „Aidából”, énekl. Ruszt. 2. Ária Wagner „A bolygó hollandi” cz. operából énekl. Popovici tanár. 3. Román szvendsentől, hegedűn előadja Krause M. hangversenymester. 4. Két dal Lisztől, Lorelei és „O Komm im Traum”, énekl. Rust J. Az érdekes hangversenyre, melynek minél nagyobb sikert kívánunk, jegyek előzetesen a színház pénztáránál válthatók.

Az Emke-flókok vizsgálata. Az „E. H.” írja: Sándor József kultúregyleti főtitkár megkezdte a fiókok területére utazásait, melyeket a mozgalom ébren tartása és a fiókok rendszeres ügyvitele érdekében a központi igazgató-választmány kimondott. A főtitkár f. hó 26-án, a nagy-küküllőmegyei választmánnyal kezdte meg. Segesvárt, mint a megyei választmány székhelyén, megjelenván, Horváth László elnök, ki épen Emke-ügyben, a gyermek-menhelyek létesítése ügyében távol volt, sürgönyértetésre azonnal hazajött és még aznap d. u. 3 órára fiók-választmányi gyűlést hirdetett ki. Megelőzőleg a főtitkár részletesen és behatóan megvizsgálta a fiók-választmány ügyvezetését, levéltárát, pénzkezelését és pénzkészletét. A vizsgálat eredménye a legnagyobb rend és pontosság konstatálása volt, a miről jelentés fog tétetni a központi választmány május 12-iki ülésében. A példaszerű hazafias munka annál elismerésre méltóbb, mert Horváth László elnök Szighart Elek jegyzővel egymaga vezeti úgy a titkári, mint a pénztárosi ügyvitelt, adminisztrálja a vidéki fiókokat s foganatosítja az egyleti kulturintézményeket, melyek kiegészítői a tanfelügyelő állami törekvéseinek. A választmányi gyűlésen megállapodás történt egy nagyobb szabású fiók-választmányi közgyűlés tartásáról, mely május 10-én fog lefolyni új társadalmi mozgalom indítása jellegével.

Rendőri hírek. Betöréses lopás a Prentner-féle üzlethelyiségben. Sikertült azon tettest, ki jelen évi március havában Prentner József helybeli terménykereskedő Nagy-utcai házában betöréses lopást kö-

vetett el, elfogatni. Már a tett utáni első napokban kiderítette a városkapitányság a tettest Prentner Józsefnél azelőtt szolgálatban állott és rossz magaviselete miatt elbocsátott Szabó Domokos kocsis személyében; azonban a tettesnek, ki a tett elkövetése után azonnal megszökött, sikerült a határon át Romániába menekülni. Miután nagyon fontos volt a merész betörést elfogni és az itteni zsitányokkal megértetni, hogy a büntetéseket a külföldön is utóléri az igazságszolgáltatás keze, a tettes utáni nyomozások folytattak és sikerült az utóbbi napokban a tettest tartózkodási helyét, ki biztos hallomás szerint Bukarestben tartózkodott, kitudni. Hogy a büntetéseket kiszolgáltatása iránt a külföldön előírt hosszas ut elkerültesse, a városkapitányság egy közege Bukarestbe küldetett, hogy ottan a rendőrprefecturánál a tettes személyazonosságát megállapítsa és esetleges kiszolgáltatását kieszközölje. A tettes azonban Bukarestből is már eltávozott volt és csakis néhány nap múlva sikerült őt Bukaresttől mintegy 80 kilométer távolságban fekvő Prásna noua nevezetű községben elfogatni. Egy rövid kihallgatás folyamán Szabó Domokos tettet beismerte. Ezuttal nagy köszönettel kell a bukaresti rendőrfőnök előzékenységéről megemlékeznünk, melylyel nevezett a kiküldött közeget különösen a tettes kinyomozásánál nyomtatékosan támogatta és két rendőri hivatalnokot rendelkezésére bocsátott. Hétfőn a tettes toloncz-uton Brassóba érkezett és másnap a büntető bíróságnak átadatott. — Tegnapelőtt d. u. Keresztély István kocsis Müller Arthur széles-utcai üzletében azon ürügy alatt, hogy egy órát akar venni, megjelent és ez alkalommal egy ezüst remontoir-zeborát ellopotott, melyet Drotteff órásnál el akart adni; itt azonban a tettest letartóztatták és a kir. járásbírósnak átadták. — Mintegy három évvel ezelőtt Hecker József „Nro. 5.” vendéglőbeli, pinczérnek kettős födeli zseborája egy ezüst lánczezel együtt ellopatott volt. Ezen óra a napokban Rada József kéményseprőnél megtaláltatott s mivel nevezettnek igazolása hamisnak bizonyult, a büntető bíróságnál az esetről jelentés tétetett. — Tegnap éjjel Hedwig Ede bolgár-szegi lakos tyukketreczéből két hollófeke „laefléche” tyuk, továbbá egy közönséges fehér tyuk és egy gunár ellopatott. A tett elkövetésével a rendőrség egy helybeli ismert tyuktolvajt gyanúsít.

Mezőgazdasági munkások sztrájkja. A „Kolozs-vár” tegnapelőtti számában olvassuk a következő érdekes hírt: Szükszavu táviratban értesít brassói levelezőnk, hogy a botfalusi cukorgyár mezőgazdasági munkásai, szám szerint közel 200-an, tegnapelőtt hirtelen megtagadták a munkát. A sztrájk valóságos elementáris erővel tört ki. A munkások hallani sem akartak a további dolgozástól s minden békítési és csöndesítési kísérlet hasztalan volt. Enormis követeléssel állottak elő: 60 kr. napszámmal és teljes ellátással. Józanul nem lehetett a felizgatott parasztsággal beszélni s a gyár az nap este kénytelen volt 120 munkásnak felmondani. További rendzavarás eddig nem történt.

Tűz. A mint a „Sz. N.”-ben olvassuk, rövid négy heti időközben már hatodszor volt tűzvész Uzon nagyközségben. Ápril 27-én délben nagy riadalom támadt a községben, midőn a Temesváry testvérek tulajdonát képező, szalmával fődött kis munkáslak felgyuladt. A déli szél pár perc alatt teljesen lángba

borította az épületet, úgy, hogy födele egészen megsemmisült s oldalfalai is leégtek helyenként. Szerencse volt, hogy közelben üres telkek vannak s a tűz nem kapott tápot tovaterjedésére. Az oltásnál buzgón működött a lakosság egy része a sepsi járási főszolgabíró buzditására.

Az olyan szer, mely naponként csak 3 krajczárba kerül, bizvást ajánlható, Budapest. Mivel én az ön Brandt Richard féle híres svájci labdacseit kitűnő s jótékony hatásuk miatt továbbra is használni akarom: tisztelettel kérek még néhány csomaggal belőlük, előre is fogadja köszönetem, ama biztosítás mellett, hogy én a svájci labdacsokat (egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban) ezután is mindenkinek tiszta meggyőződésből, a legmelegebben fogom ajánlani, hogy minél inkább terjedjenek. Tisztelettel Ebenführer Oszkár napidijas. VII. k. dobucza, 8. sz. — Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacsoainak sokféle utánzata lévén fogalomban Magyarországon, ügyelni kell, hogy a dobozokon megvan-e a védőjegy: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt Richard névalírása.

Érdekes sajtóhibák.*)

Verhovay saját diadalát így jelenté lapjában: „Hallani boldogság volt a barackkok üvöltését” e helyett: „Hallani boldogság volt a tarackkok üvöltéseit.”

A „Pesti Napló” szerint: „A vinczellérek nagy befolyással voltak a választásokra”, e helyett: „a visszaélések nagy befolyással voltak a választásokra.”

A „Pesti Hírlap” egyik vezércikkében ez áll: „A magyarnak már régtől fogva két nagy ellensége van: a munka és a nemzet”, e helyett „a muszka és a német.”

Ugyancsak a „Pesti Hírlap”-ban a következő volt olvasható: „Az öreg Deák Ferencz azon az éjszakán nálunk halt meg és a következő nap reggelén vidáman tovább utazott Füredre,” t. i. „ott halt meg.”

Az „Egyetértés” a következőt közölte: „A Thaly- és Kemény-párt közt a páczolt haresa a legnagyobb hullámokat verte föl”, t. i. „a pártok hareza.”

Közigazgatás.

Az aradi kiállításról. Az Alföldi és Délmagyarországi kiállítást rendező bizottságnak XVI. osztálya elhatározta, hogy az iparosház disztermében a megye és a kiállításra jelentkező megyék területén lévő mű- és régészeti tárgyakból térdíjmentesen rendezett osztály mellett a szabadságharcunkra és annak nevesebb szereplőire és vértanúira vonatkozó tárgyakat is összegyűjti. A bizottság annyival is inkább indítottak érzi magát erre, mivel az aradi vértanúk diszes emlékszobrának leleplezése is a kiállítás tartama alatt f. évi október 6-án történik meg. A bizottság azt hiszi, hogy az ily ereklyéknek a szoborleleplezés alkalmával való együttléte nagy mértékben fogja emelni a különben is országos ünnepélyt, és megragadva a kínálkozó alkalmat, kötelességének érzi, hogy a kiállítás e részének minél teljesebb tétele végett átíjon az összes hazai nyilvános és magán gyűjteményekhez, az összes honvédegyesületekhez és minden lehető elkövessen arra nézve, hogy az összes hozzáférhető emléktárgyakat elkérje a kiállítás tartamára.

Tekintettel arra a körülményre, hogy Arad nevéhez szabadságharcunk több nevezetes fegyvertényének emléke fűződik; hogy a megye területén, közel Aradhoz történt a szomorú emlékü fegyverletétel; hogy Aradon folyt le a nagy tragédia legutolsó, legszomorúbb és legfájdalmasabb jelenete, a tizenhárom vértanúnak kivégzése: reményleni meri a bizottság, hogy úgy a nyilvános intézetek és egyesületek, mint egyesek sietni fognak a kegyelet leróvásában fáradozó bizottság tervének támogatására és így lehetővé lesz téve, hogy úgy a kiállítás megtekintésére, mint a vértanúk szobrának leleplezési ünnepélyére ide özönlők, a majd itt üléselő agg honvédekkel együtt összegyűjtve láthassák a dicső napokra és az azok szereplőire emlékeztető ereklyéket.

A bizottság ismerve és méltányolva a ragaszkodást, melylyel egy egyesületek, mint egyesek szabadságharcunk emlékeihez vannak: teljes mértékben érzi a nehézségeket és a felelősség terhét, de reményli, hogy e nehézségeket legyőzi és teljes felelősség kötelezettsége mellett és a minden tekintetben biztosított helyre való hivatkozással sikerülni fog elosztatni minden fölmerülhető aggodalmat.

*) (L. a »Brassó« 1890. jan. 30-diki számát.)

III.

Három évig vágyódtam utána; három évig ke-
restem nyomát — eredménytelenül. Műveim töredé-
kek valának, a valódi szenvedély hangját nem bir-
tam többé eltalálni, a lelkesedés üres hordóként kon-
gott hőseimből. Száz tervet, száz mesét szőttem s
ugyananyit semmisítettem meg. Végre, hosszú, elke-
sередett küzdelmek és céltalan kísérletek után be-
ismertem, hogy szellemileg tönkre jutottam. Végren-
deletem volt az utolsó mű, a melynek megírására még
képesnek éreztem magamat. Reménytelenségemben
és kétségbeesésemben elhatároztam, hogy a jövő
nemzedék okulására leirom gyászos sorsomat, s ime,
midőn az alkony óráiban, mély barázdákkal homlo-
komon, bánat-öszített fejjel az íróasztalomhoz ültem,
tekintetem még egyszer átsiklott a lombhullató fák
között s a zajgó Dánára esett, a mely fölött sivitva
rohant tova a szél s piheként kergette a magasban
a sápadt hold alatt a felhőfoszlányokat. A közeli szí-
get zárda-romjai közül áthallatszott hozzám a bagoly
méla huhogása s tagjaimban egyszerre meleget érez-
tem ismét. Csodás alakok s rémes temetői képek to-
longtak kísértetiesen közvetlen közelembé és a ké-
pek közül, ah! kidomborult ismét az ő alakja. Igen,

ő itt van, ő megjelent! A szeszélyes istennő ugyan-
azon pillanatban szállott le hozzám, a melyben örökre
lemondtam a viszontlátásról. Oh áldott pillanat! S
arca mily átszellemült, mily halovány. Tagjait fe-
kete bársonyruha fedi. Oh értem, ő a kétségbeesés
hangulata most s én ujongva igyekszem megragadni
s az ajkaimhoz szorítani ruhája szegélyét, de ő —
felkaczag, a szegély egy darabját jobb kezemben
hagyja s eltűnik, eloszlik, mint a pára és az én
szívem . . .

„A test még meleg;” mondja fölöttem valaki,
„de élet már nincs benne. Szívszélhűdés érte.”

„A jobb keze egészen fekete!” mondja fölöt-
tem más valaki.

„Halálküszölmében felfordította a tentatartót!”
feleli az első hang.

„S leöntötte végrendelejét;” fejezi be a má-
sik hang.

Az én lelkem pedig azon tudattal száll az is-
meretlen tájak felé, hogy lehangulattaljesebb mun-
kám is, a mely halhatatlaná tette volna nevemet, —
tönkrement.

Vajjon érdemes volt — élni?!

Tisztelettel kéri azért a bizottság ezimet, hogy törekvéseinket méltányolva, kegyeskedjék oda hatni, hogy a birtokában, illetve hatáskörében lévő ereklýket a kiállításra engedélyezni és engedélyeztetni kegyeskedjék.

Bejelentési határidő május 15.
Beküldési határidő június hó 15-től július 1-ig.
Arad, 1890. márcz. hó 15.
Mély tisztelettel
Lukácsy Miklós, Dömötör László,
biz. elnök, biz. jegyző.
az aradi honvéde. elnöke.

A bécsi általános gazdasági és erdészeti kiállításon, mely május hó 15-én fog megnyitattni, Brassó megye erdészeti viszonyainak ismertetése elismert jó hírnevének megfelelő módon lesz Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő által bemutatva.

Az erdélyi részek s különösen Brassó megye és környékének általános gazdasági viszonyait az erdészetre fordított különös tekintettel tárgyaló ismertetéséhez készített két darab nagy graphikai táblázatot alkalmunk lévén megtekinteni, hisszük, hogy ezen nagy gonddal szerkesztett, közbecsü értékkel bíró munkát bemutatása Brassó megye erdészeti viszonyainak jó nevét csak emelni fogja.

Az egyik táblázat az erdélyrészi vármegyék, a másik csakis Brassó vármegye általános gazdasági viszonyait tünteti fel graphikailag; előbbi megyénként.

utóbbi községenként mutatván ki, mennyi a szántó, kert, rét, legelő, valamint az erdőségek minőségét, és mennyiségét, s a lakosság számához képest fenforgó szükséglettel szemben a többlet vagy hiány mennyiségét. Megyénkből faipari termelvényeikkel részt vesznek a kiállításon a Horn-féle gyártelep, Hornung szerszámgyára, a feketehalmi hajlitott butorkészítő gyár, Barabás K. építő asztalos. Lootz J. csutorákkal, Puskariu zernesti gyufaszál-készítményével, Nagy G. bognár, Sándor Z. kaptavágó, a hoszszufalusi faragóiskola apróbb remek faragványai-val stb.

Közönség köréből. Nyilvános köszönet.

A brassói állami közép faipariskola által f. évi ápril hó 25., 26., és 27-én a Horn Dávid budapesti cég gyulafalvi faipari gyártelepének megtekintésére rendezett tanulmányi kirándulás alkalmából Horn Móricz ur, a telep helybeli főnöke. a tanulmányi ut-hoz szükségelt fogatokat készséggel boesátván az intézet rendelkezésére, valamint a gyártelep brassói és gyulafalvi tisztviselői szívélýességük- és áldozatkész-ségüknek jeleit több irányban tanusítván, a fennebieknek a hozott áldozatért és tanusított szívélýességükért az intézet nevében mély köszönetét nyil-vánítja

Brassó, 1890. ápril hó 29-én
az állami közép faipariskola
igazgatósága.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor, b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról

Brassói piaczi árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. május hó 1-én.

Román papírpénz à 20 frank	9.35	vétel 9.38	eladás
" ezüstpénz à 20 "	9.30	" 9.35	"
Napoleon'd'or (aranypénz) . . .	9.38	" 9.40	"
Török lira	10.58	" 10.62	"
Arany	5.52	" 5.55	"
Orosz papírrubel	127.1/2	" 130.1/4	"

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössy István (D.-Szt.-Márton)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDET M É N Y E K.

Sz. 4805. —1800. Brassó vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Brassó vármegyének számvevőileg felülvizsgált 1889. évi zárszámadásai az állandó válaszmánynak folyó hó 26-án tartott gyűlésében tárgyalatván az 1886. évi XXI. t. cz. 17. § a értelmében mai naptól kezdődőleg 15 napon át közszemlére kitétettek, mi is oly megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy az egyes számadások az állandó válaszmány véleményével együtt a fenn említett idő alatt az alispáni kiadóhivatalban a hivatalos órákban betekint-hetők.

Brassó. 1890. április hó 28.
kir. tan. alispán helyett
Tompá Sándor,
főjegyző.
(137) 1—2

Lannégrace Gusztáv

ajánlja magát mindennemű beton-munkálatokra, csatornázások, járdák, udvarok, folyosók stb. elkészítésére, valamint márvány, mozaik vagy arabeszk-alakokkal való díszítésre.

Együttal kapható nála jó minő-ségű cement, hydraulikus mész és gipsz.

Mérsékelt árak!

Bővebb felvilágosítás szerezhető Lootz F. J.-nél, Cserge-piacz 148 szám alatt, vagy az Antal János-féle házban Kis-Bolonya 360. sz. alatt.
(186) 2—3

"THE GRESHAM"

életbiztosító - társaság Londonban.

Magyarországi fiók:

Budapest.

Ferencz-József-tér 5., 6. sz. a társaság házában.
A társaság vagyona 1889. június 30-án frt 106,578.528-96
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1889. évi június 30-án " 19,328.518.86
Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések a visszavásárlások stb. után a társaság fennállása óta (1848) " 219,930.701-87
A legutóbbi tizenkét havi üzleti idő alatt a társaságnál " 49,069.600.—
értékig nyújtattak be ajánlatok, mi által a társaság fennállása óta benyújtott ajánlatok összértéke " 1,610,827.280 —
értékre megy.

Prospectusok és minden közelebbi felvilágosítások az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városában az ügynök urak és a magyar és osztrák fiókok által adatnak.
(93) 3—3

Ausztriai fiók:

Bécs,

Gisellastrasse 1. szám a. a társaság házában

Első erdélyi bank Brassóban.

Hirdetmény.

Az igazgatóság az általános óhajnak engedve, elhatároztá, hogy az eddig használatban levő giro-levelek helyett f. év május 1-től kezdve takarékbetétí könyveket fog kibocsátani.

Kivonat a határozatokból:

A legkisebb betét 1 frt.

A betétek kamatozása a betétek napját követő köznapon veszi kezdetét s végződik azon köznapon, mely a visszafizetési napot megelőzi.

Minden év június és deczember hó végén az egyes betétekre vonatkozólag a kamatok kiszámittatnak, s mint új betétek a tőkéhez csatolva gyümölcsöztetnek, a nélkül, hogy a félnek erre vonatkozólag külön kérésére lenne szüksége.

Tőkevisszafizetések 500 frt értékig egyszerű kívánatra teljesíttetnek; azonban

500 frtól — 2000 trtig három napi

2000 " — 5000 " öt napi,

5000 " — 10,000 " tizenöt napi és

10,000 frton felüli összegeknél harmincz napi felmondási időnek kell a visszafizetést megelőzni.

A kamatláb további intézkedésig 4 1/2%-ban állapittatott meg, mely mellett azonban az intézet a 10% tőkekamat-adót maga hordozza.

(126) 6—*

Első erdélyi bank Brassóban.

Minden dohánytőzsdében és diszáru-üzletben.

A legjobb szivarka-papír
a valódi

LE HOUBLON

FRANCZIA GYÁRTMÁNY
CAWLEY ÉS HENRY-TŐL
PARISBAN
1889 - IKI PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS EZÜST-ÉREM.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társánál BECSBEN.

(47) 10—26

Csak 2 krajczár

egy levelezőlapért elégséges, egy valódi brünni posztószövetekből összeállított dus tartalmu mintagyűjteménynek birtokába jut-hatni, melyet a legolcsóbbnak elismert posztó gyári raktár

Pirák és Társa

(61)10—12 Brünmben

kivánatra mindenkinek bérmentve megküld.

Legnagyobb raktár mindennemű posztóárúkból, a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig, bámulatos olcsó árakon. Egy elegáns, teljes tavaszi vagy nyári férföltönyre elég-séges egy szelvény 3-10 méter vagy 4 bécsi rőf hosszúságban, s egy szelvény ára

4-60 frt. jó juhgyapjuból,
7-40 " jobb "
9-90 " finomabb "
11-80 " legfinomabb .

Felöltő-szövetek méterenkint 2-50 frttól feljebb; továbbá előírás szerinti posztónemek es. kir. hivatalnok-egyenruhák, veteránok, tornászok, tűzoltók vagy bármely testületek számára. Legjobb minőség, a legolcsóbb gyári árakon.

Szétküldés utánvétell. 10 frton felüli küldemények bérmentve. — Levelezés minden nyelven.

A legjobb Brünni szöveteket

szállítja eredeti gyári árakon a
SIEGEL-IMHOF
finomposztó-gyár Brünmben.

Egy elegáns
tavaszi vagy nyári férföltönyre
elég egy szelvény 3.10 méteres, azaz
4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

4-80 frt. közönséges
7-15 frt. finom
10-50 frt. finomabb
12-40 frt. legfinomabb

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selymmel átszőtt kam-garnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknék, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható ezernaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó árúért s pontos szállításért
kezesseg vállaltatik. (57) 20—40

Minták ingyen s bérmentve.

Brassó, nyomatott ALEXI könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.